

Ruta de les fonts i del patrimoni de Fontcoberta

📍 ITINERARI: Melianta - Veïnat de Figueroles - Veïnat d'en Fares - Fontcoberta - Veïnat de la Farrès - Melianta

📊 Dificultat: **Fàcil**

📏 Distància: 10,4 km
Sender curt taronja: 5 km

🕒 Durada: 2h 30min
Sender curt taronja: 1h 15min

🚶 Senyalització: Sender local.
Marques verdes i blanques.

📍 Sortida: Plaça de la Font, Melianta, Fontcoberta
Coordenades: 42.144947 | 2.772503

Descripció:

Sender local que transcorre pels paratges del municipi de Fontcoberta visitant un conjunt de fonts i elements patrimonials, així com les mítiques Alzines Reclamadores.

📍 Punts d'interès:

Descobreix els paratges més amagats de Fontcoberta

FONT DE MELIANTA: el topònim Melianta significa "gran estimball". Ha donat nom a la font, al rec, al clot i al veïnat de Melianta que s'estén a la seva part superior.

MONÒLIT DE LA PEDRA DRETA: probablement es va col·locar durant la Guerra Gran (1793-1795) tot i que es desconeix la seva finalitat.

FONT DE LA TEULA: el seu nom prové del fet que antigament l'aigua era canalitzada per una teula. Actualment surt per un broc format per una caixa de carro.

ALZINA RECLAMADORA DE L'OMEDA: aquesta alzina és l'arbre més representatiu de Fontcoberta juntament amb la del puig Saguàrdia. La seva forma troncocònica és volgudament modelada. Servia per caçar ocells, sobretot tords.

FONT DE CAN PUJOL: Can Pujol és una masia fortificada important del poble de Fontcoberta, documentada des del 1295. La font neix a ponent d'aquesta masia i l'aigua brolla a l'interior de la casa i tot seguit a l'exterior. Aquesta font que neix a cobert ha donat el nom al poble de Fontcoberta.

ESGLÉSIA DE SANT FELIU I SANT PERE DE FONTCOBERTA: església romànica del segle XII, consagrada l'any 917 en honor a Sant Pere i Sant Feliu. El campanar restaurat el 2003 és l'element més singular.

FONT DE LA MARE DE DÉU DE LA FONT: és una font abundosa i mai s'ha estroncat. Segons la creença que arrenca a l'època medieval, l'aigua de la font tenia "meravellosa virtut" i curava tota classe de malures.

ERMITA DE LA MARE DE DÉU DE LA FONT: és una construcció romànica de final del segle XII, documentada el 1261. Té una confraria des del segle XIII. Els seus estatuts, del 1453, són dels més antics que hi ha vigents a Catalunya.

🏕 Zona de pícnic en el punt de sortida/arribada de la ruta 🚰 Algunes de les fonts no són d'aigua potable | 13

